

BLOED ZWEETEN TRANEN

EEN DODE MAN WORDT NA NEGEN MAANDEN GEVONDEN
IN ZIJN HUIS. EEN ZELFMOORD IN EEN HOTELKAMER.
WANNEER HET POLITIEONDERZOEK KLAAR IS, MOETEN
DE STANK EN DE VLEKKEN VERWIJDERD WORDEN.

**SEBASTIANO JANSSEN (33) IS
SINDS TIEN JAAR CRIME SCENE
CLEANER.**

"Een van mijn eerste klussen zal ik nooit vergeten. Een man lag dood in zijn flat. Negen maanden lang. Toen de politie hem vond, bleken zijn katten het lichaam te hebben aangevreten. Wij werden gebeld, en kwamen binnen in onze witte pakken. Overal vliegen en maden. En natuurlijk een ontielig stank, met geen pen te beschrijven. Toch had ik er ook toen al niet veel moeite mee. Ik ben het vak ingerold via het bedrijf van mijn vader, dus ik wist wat ik kon verwachten. Maar terwijl ik het stuk vloerbedekking wegsneed waarop het lijk gelegen had, dacht ik wel: hoe is het in godsnaam mogelijk dat iemand hier negen maanden ligt? En dat niemand je dan mist. Dat is hard. Maar je krijgt zelf door dit werk ook een bepaalde hardheid. Anders houd je het mentaal niet vol. Wat je terugkrijgt, is dankbaarheid. Nabestaanden onthalen ons als helden. Als wij zijn geweest, zijn geuren en vlekken weg. Dan voelt het weer als een huis in plaats van een crime scene, en durven ze er weer naar binnen. Gelukkig komen moorden hier weinig voor. Zelfmoorden wel, helaas.

Ik moest eens een auto ophalen waarin iemand zich door het hoofd geschoten had. De politie had al forensisch onderzoek gedaan en er lagen geen brokstukken meer, maar de binnenkant zat nog wel onder het bloed.

Ik heb een hoes over de stoel gelegd en ben ermee naar de zaak gereden. Met de recherche achter me aan. Dat was wel even een binnenkomst, kan ik je vertellen."

**'ZIJN
KATTEN
HADDEN
HEM
AANGEVRETEN'**

**'HET IS
BIOLOGIE,
SCHEIKUNDE
ÉN PSYCHOLOGIE'**

TUĞRUL ÇIRAKOĞLU (28)

BEGON VIER JAAR GELEDEN

**ZIJN BEDRIJF FRISSE KATER EN
IS INMIDDELS GESPECIALISEERD
IN CRIME SCENE CLEANING.**

"Ik heb een bachelor- en een master-diploma in management, en over de hele wereld gewerkt. Allemaal als investering in een toekomst hier. Maar de banen lagen niet voor het oprapen. Prima, dacht ik, dan begin ik voor mezelf. Van mijn laatste driehonderd euro kocht ik schoonmaakspullen en plaatste ik een advertentie als schoonmaker na huisfeesten en evenementen. Dat liep goed. Geld is nooit mijn drijfveer geweest, maar ik ben een perfectionist. En ik wist: als ik de beste wil worden, moet ik ook crime scene cleaning gaan doen. Maanden heb ik me verdiept in de vakliteratuur. Wat zijn de beste producten, materialen, technieken? Er komt zo veel bij kijken. Een goede crime scene cleaner heeft verstand van biologie en scheikunde, maar ook van psychologie. Hoe ga je om met nabestaanden? Hoe laat je los wat je ziet? Ooit moest ik de badkamer schoonmaken waarin een vrouw tijdens een psychose zelfmoord had gepleegd. Ze had zichzelf tientallen keren met een mes gestoken. Haar vriend, een beer van een vent, stond als een hoopje ellende in mijn armen te snikken.

Ik ben dankbaar dat ik mensen van dienst kan zijn in de donkerste uren van hun leven. Want dit werk is niet voor iedereen: je moet zowel mentaal als fysiek sterk en stabiel zijn. Ik heb weleens een jongen naar buiten zien rennen om op straat over te geven. 'Sorry man, dit kan ik niet', zei hij. Hij pakte een taxi en verdween."

**TOBIAS VAN APPEL (33) BEGON
TIEN JAAR GELEDEN VABOS,
ZIJN BEDRIJF IN SPECIALE
ONTRUIMINGEN.**

“Hoelang ik dit ook doe, die lijkengeur went nooit. Zonder mijn masker met speciale luchtwegfilters ben ik nergens. Het is zo gigantisch vies. En het ergste: als je jezelf niet goed beschermt, gaat die lucht in je poriën zitten. En ruik je daarna zélf nog drie dagen naar lijk. Ja, dat heb ik een keer meegemaakt. Geloof me, die fout maak je niet nóg eens. Het is van het grootste belang dat je je goed inpakt, zeker als je geen sterke maag hebt, zoals ik. Ook vanwege de veiligheid: in extreem vervuilde ruimten barst het vaak van de bacteriën, die weer infecties kunnen veroorzaken. Een lijk is in feite chemisch afval; ontbindingsvloeistof is ronduit gevaarlijk. Eén collega kreeg ooit gordelroos, een ander ineens rare plekken op z'n arm. Duidelijk op het werk opgelopen. Bloed kan ik beter hebben. Ik moest eens de douche van een hotelkamer schoonmaken, waarin een man zijn polsen had doorgesneden. Dat werd ontdekt toen er een verdieping lager – bij een stel dat net romantisch onder de douche stond – bloed naar beneden sijpelde. Dat moet wat zijn geweest. Zelf kijk ik nergens meer van op. Ik heb gezien hoe vreselijk de gevolgen van eenzaamheid kunnen zijn. Hoe het kan beginnen met een scheiding, en kan eindigen met een huis vol rommel en potjes plas en poep. ‘En wat doe jij?’, vragen onbekenden vaak aan me op een feestje. Meestal verzin ik een compleet ander beroep. Dan hoeft daarna ook niemand van mijn onsmakelijke verhalen te gruwen.”

**‘HET BLOED
KWAM NAAR
BENEDEN’**

**'IK BEN ZUINIG
OP HET
LEVEN
GEWORDEN'**

**MARIËLLE VAN HETEREN (54)
WERKT SINDS VIER JAAR ALS
CRIME SCENE CLEANER.**

"Ik heb altijd een fascinatie voor de dood gehad. Als kind was ik al gek op begraafplaatsen. En zoals een verloskundige ervoor kiest om met nieuw leven te werken, koos ik voor de andere kant van het spectrum. Ik werd overledenenverzorger. Als iemand om het leven was gekomen bij een ernstig ongeluk, zorgde ik dat ze voor het afscheid hun waardigheid terugkregen. Kleedde ze mooi aan, reconstrueerde lichaamsdelen en gezicht. Prachtig, dankbaar werk. Maar toen zag ik een vacature voor crime scene cleaner, en dacht: ook daarmee kan ik nabestaanden helpen.

Mijn indrukwekkendste opdracht was net na de MH17-ramp. Ik maakte dagelijks de kazerne schoon waar de slachtoffers werden geïdentificeerd. De saamhorigheid daar, al die mensen die zo toegewijd en ijverig werkten, zal ik nooit vergeten. Als er maar zo weinig van je rest en je zo veel onrecht is aangedaan, kan ik er op z'n minst voor zorgen dat je op een schone tafel ligt.

Dit werk is niet makkelijk. Je moet professioneel zijn, maar ook menselijk. Goed kunnen schakelen, loslaten en relativëren. Dat kan ik. Maar soms is er een detail dat binnenkomt. Kinderschoentjes in de gang, in dezelfde maat als van mijn kleinkind. De moeder, net zo oud als mijn dochter, dood. Ik probeer niet al te overbezorgd voor ze te zijn, maar het kost me moeite.

Dit werk zorgt ervoor dat ik heel zuinig ben op het leven. Ik geniet van elke dag. Want ik weet als geen ander dat het zomaar voorbij kan zijn."